

Obsah

Obsah	3
Kapitola 1: Pacient jako člověk v krizi, nemoc jako svízelná situace.....	5
Kapitola 2: Diferencovaný přístup k pacientům	
s ohledem na věkový faktor.....	10
Kapitola 3: Profesionální chování zdravotníka	46
Zásady optimální komunikace	46
Zásady nedirektivního rozhovoru.....	50
Psychoterapeutický přístup	53
Kapitola 4: Stres a syndrom vyhoření u zdravotníků.....	60
Kapitola 5: Seznam použité literatury	77

Nedílnou součástí životu lidí je i nemoc. Nemoc je však vždy splynutím s vlastními vlastnostmi a vlastnostmi nemoci. Lidé se nemocí nemají. Nemocný člověk jde o svou nemoc s povolením být vším tím, čím dosud byl, zároveň ovšem jež funguje na hranicích jeho schopnosti a možnosti. Nemocný člověk vlastní vůli, kompetenci, zodpovědnost. Celým opětováním komunikace s pacientem a zrovnažením psychoterapeutického přístupu a metodiky je východ nemočnoum důrazností, respektu a vytvoření atmosféry psychologického rax, aby se užil pacient na léčbě podleci.

V současné době se v medicíně stále více pozornosti věnuje komunikaci s pacienty, objevují se stále silnější tendenze poskytovat kompetence pacientů, věnovat pacienta jako nejdôležitějšího zdroj vzniku a průběhu nemoci.

Významnou změnou je i dnes ještě pro člověka zákrocen náročných situací. Moc se na něj klade a zvýšené nároky. Nemoc narušuje uspokojování fyziologických, psychických i sociálních potřeb.

V souvislosti s nemocí lze rozlišit následující typy náročných (zátěžových) situací:

1. Nemoc jako náročná situace, která přináší nepřiměřené nároky a požadavky.

Jeden z možných nepřiměřených požadavků na nemocnouho člověka je ten, aby se o svou nemoc vystřídal a nechal ji v péči zdravotníků. Zdravý člověk sami odpovídá za svou zdraví, v nemoci se s odpovědností za sebe přestaví.